

Til lovforslag nr. L 112. Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 10. maj 1995

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet og lov om udøvelse af lægegerning

(Lægelig behandling for stofmisbrug)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til sundhedsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Nogle af Sundhedsudvalgets spørgsmål til sundhedsministeren og nogle af Socialudvalgets spørgsmål til socialministeren vedrørende forslag til lov om ændring af lov om social bistand (Amtskommunalt ansvar for stofmisbrugsbehandling) (L 117) og ministrenes svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Ambulatoriet for Stofmisbrugere,
Amtsrådsforeningen i Danmark,
Graungaard, Eva og Karl Somogyi, Rødovre, og
Kommunernes Landsforening.

Udvalget har herudover modtaget et antal henvendelser fra personer, der er i metadonbehandling, eller fra disses pårørende. Nogle af disse personer har været i foretræde for udvalget.

Der er af sundhedsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et flertal inden for mindretallet (Venstres medlemmer af udvalget) kan ikke støtte regeringens forslag om at inddrage de praktiserende lægers ret til at ordinere euforiserende stoffer, idet det er Venstres holdning, at den praktiserende læge skal vedblive med at være en central sundhedsperson. Dette lovforslag lægger op til en gradvis udhulning af de praktiserende lægers arbejdsområde.

Samtidig skal det slås fast, at det er overordentlig vigtigt, at der bliver grebet ind fra embedslægers og Sundhedsstyrelsens side, hvis de praktiserende læger ikke nøje følger de regler, der er beskrevet i cirkulære nr. 110 af 28. juni 1993. I dette cirkulære bliver det netop fastslået, at den praktiserende læge som hovedregel ikke på egen hånd bør iværksætte en metadonbehandling, specielt ikke en længerevarende metadonbehandling. Lægen bør forinden iværksættelsen af behandlingen forelægge spørgsmålet for de i cirkulæret nævnte udvalg, som vil kunne rådgive den praktiserende læge i disse spørgsmål. Ligeledes bliver det i samme cirkulære fastslået, at der ikke må behandles med metadon, uden at der er lagt en behandlingsplan, og at behandlingen bør varetages af patientens sædvanlige praktiserende læge i samarbejde med de amtslige og kommunale social- og sundhedsforvaltninger. Og endelig bliver det fastslået, at den behandlende læge